

Врѣмѧ на дѣлгы-ты и строгы, беспорядочны и неуго-
дны врѣмѧна, кои-то наскѣрбывать вашїхъ тѣхъ маккость
О! колко е лѣсно да ся открыжть поетическихы-ты и
льжливы страсти на наши ты жены и свѣтскы мѣлкы
заради селскія животъ! отговорете ся вие суэтны
сѫщество: можете ли му намѣри привлекательности
когато е врѣмѧ за студъ и сиѣгъ? О природо, при-
родо! ты не щечь да имашь подъ златжъ-ты си об-
шивкѣ друго, освѣнь прости любовници.

Нынѣ да оставимъ тая за удивленіе ледены го-
ры на Свецію, тая блистательны дѣйствія отъ свѣтли-
хъ, кои-то блісгаіжть по тѣхны-ты остры върхове,
тая пропасти и ямы отворены отгор' иѣкою повър-
хность прильстителнѣ съ единъ мѣкъ сиѣгъ, подъ
кого-то ся скрыти отчайваніе-то и смерть-та, тая
стремиши висящи, тая пещеры крывы: шека минемъ
на единъ отъ по-чудесны-ты оныя горы не по-малко
вѣтхы и почитаемы отъ тая свирѣпы бѣрда, прибли-
жены до небеса, и дѣто ни одно сѫщество живуще
не може да въздиша. Тамъ, прѣдъ очи-ты ся раствора-
ря и ся изгубва една безкрайна земя, сѫще покрыта
отъ свѣтливъ сиѣгъ, дѣто поглѣдѣ-тъ не може измѣ-
ри растояніе-то, нико да тѣрпи еднаквѣ-ты и утоми-
телихъ бѣлинѣ; за чюденіе струпове отъ дрѣвеса съ
черникавы стѣблѣ отдѣлявать ся на колосалны грама-
ды по той постбянинъ океанъ, кой-то прави да ся
блісгаіжть міл-ны сиопове отъ свѣтлихъ.

(Сющій).